

1. czytanie (Wj 24, 3-8) Zawarcie przymierza przez krew

Czytanie z Księgi Wyjścia

Mojżesz wrócił z góry Synaj i obwieścił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie Jego polecenia. Wtedy cały lud odpowiedział jednogłośnie: «Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy». Spisał więc Mojżesz wszystkie słowa Pana. Nazajutrz wcześniej rano zbudował ołtarz u stóp góry i postawił dwanaście stel, stosownie do liczby dwunastu szczepów Izraela. Potem polecił młodzieńcom izraelskim złożyć Panu ofiarę całopalną i ofiarę biesiadną z cielców. Mojżesz zaś wziął połowę krwi i wlał ją do czar, a drugą połowę krwi skropił ołtarz. Wtedy wziął Księgę Przymierza i czytał ją głośno ludowi. I oświadczyli: «Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni». Mojżesz wziął krew i pokropił nią lud, mówiąc: «Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów». **Oto Słowo Boże.**

Psalm Responsoryjny (Ps 116B (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18 (R.: por. 13))

Refren.: Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana Albo: Alleluja

Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana Albo: Alleluja

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana Albo: Alleluja

Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego wyznawców.
Jestem Twym sługą, synem Twojej służebnicy, *
Ty rozerwałeś moje kajdany.

Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana Albo: Alleluja

Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.

Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana Albo: Alleluja

2. czytanie (Hbr 9, 11-15) Krew Chrystusa oczyszcza nasze sumienia **Czytanie z Listu do Hebrajczyków**

Bracia:

Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie ręką – to jest nie na tym świecie – uczyniony przybytek, ani nie przez krew kozłów i cielców, lecz przez własną krew wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego i osiągnął wieczne odkupienie. Jeśli bowiem krew kozłów i cielców oraz popiół z krowy, którymi skrapia się zanieczyszczonych, sprawiają oczyszczenie ciała, to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu żywemu. I dlatego jest pośrednikiem Nowego Przymierza, ażeby przez śmierć, poniesioną dla odkupienia przestępstw popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są wezwani do wiecznego dziedzictwa, dostąpili spełnienia obietnicy. Jeśli okoliczności za tym przemawiają, można odmawiać sekwencję: **Oto słowo Boże.**

Sekwencja (-)

Chwał, Syjonie, Zbawiciela, Chwał pieśniami wśród wesela Wodza i pasterza rzesz. Ile zdołasz, sław Go śmiało, Bo przewyższa wszystko chwałą, Co wyśpiewać pieśnią chcesz. Chwały przedmiot nad podziwy, Chleb – żyjących pokarm żywy, Dzisiaj się objawia nam. Za wieczerzy świętym stołem Pan go, łamiąc z braćmi społem, Iście dał Dwunastu sam. Niech brzmi sława w zgodnym dźwięku, Z serc radosnych, pełne wdzięku, Niech mu pieśni płyną chwał. Dzień obchodzimy głośno sławą, W którym pierwszą Pan ustawił Rajski stół ten światu dał. W uczcie tej nowego Pana Pascha nowym prawem dana, «Fazy» dawne kończy już. Przeszłość starą – nowa era, Cień rozprasza prawda szczerą, Pierzcha noc przed blaskiem zórz. Co Pan czynił przy Wieczerzy, Wskazał, że i nam należy Spełniać ku pamięci nań. Pouczeni tą ustawą, Chleb i wino na bezkrwawą Święcim Odkupienia dań. Dogmat dan jest do wierzenia, Że się w Ciało chleb przemienia, Wino zaś przechodzi w Krew. Gdzie zmysł próżno dojść się stara,

Serce żywa wzmacnia wiara, Porządkowi rzeczy wbrew. Pod odmiennych szat figurą, W znakach różny, nie naturą, Kryje się tajemnic cud. Ciało – strawą, Krew – napojem, W obu znakach z Bóstwem swoim Cały Chrystus trwa, bez złud. Przez biorących niełamany, Nie pokruszon, bez odmiany, Cały jest w spożyciu bran. Bierze jeden, tysiąc bierze: Ten, jak tamci, w równej mierze, Wzięty zaś nie ginie Pan. Biorą dobrzy i grzesznicy, Lecz się losów przyjrzy różnicy: Życie tu – zagłada tam. Złym śmierć niesie, dobrym życie: Patrz, jak w skutkach rozmaicie. Czyn ujawnia się ten sam. Kiedy kruszą się znamiona, Nie wątp, lecz wierz z głębi łona, Że to kryje ukruszona Częstka, co i całość wprzód. Rzecz się sama nie rozrywa, Znaków kruszą się ogniwa, Przez co stan i postać żywa Znaczonego nie zna szkód. * Następującą część sekwencji można według uznania opuścić. Oto chleb Aniołów błogi, Dan wędrowcom pośród drogi, Synów wraca w Ojca progi, Dawać Go nie można złym! Figur głoszą go osłony! Izaak na stos wiedziony, Jagniąt Paschy krwawe zgony, Manna ojcom dana im. Dusz Pasterzu! Prawy Chlebie! Dobry Jezu, prosim Ciebie: Ty nas karm i broń w potrzebie, Ty nam dobra okaż w niebie, Kędy jest żyjących raj! Twa dłoń, Panie, wszystko zdoła, Ty nas karmisz z Twego stoła: Gdzie wciąż uczta trwa wesola, W gronie niebian nasze czoła Na Twe łono skłonić daj!

Aklamacja (J 6, 51ab)

Alleluja, alleluja, alleluja

Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba.
Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mk 14, 12-16. 22-26) Ustanowienie ofiary Nowego Przymierza Słowa Ewangelii według Świętego Marka

W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: «Gdzie chcesz, żebyśmy przygotowali Ci spożywanie Paschy?» I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: «Idźcie do miasta, a spotka was człowiek niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: Gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć

Paschę z moimi uczniami? On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną i gotową. Tam przygotujecie dla nas». Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, a tam znaleźli wszystko, tak jak im powiedział, i przygotowali Paschę. A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im, mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić będę go nowy w królestwie Bożym». Po odśpiewaniu hymnu wyszli w stronę Góry Oliwnej. **Oto słowo Pańskie.**

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>